

Springkikker in Nederland

Vanaf 2003 komt er nabij het Drentse Vledder een populatie springkikkers (*Rana dalmatina*) voor. De soort blijkt het lokaal goed te doen.

Herkenning

De springkikker lijkt veel op de bruine kikker en heikikker. De snuit is tamelijk spits en de achterpoten zijn erg lang. Als de strekproef wordt uitgevoerd, waarbij een achterpoot langs het lichaam – met rechte rug! – wordt gestrekt, reikt het enkelgewricht bij (sub)adulte dieren tot voorbij de neuspunt; verder dan bij heikikker en bruine kikker. De rug is meestal uniform beige met nauwelijks donkere vlekken. De buik is geelwit en meestal ongevekt, maar soms is een vage marmering nabij de voorpoten aanwezig. Het trommelvlies is groot; ongeveer even groot als het oog en het ligt zeer dicht tegen het oog aan. Springkikkermannetjes roepen meestal onder water. De roep is vrij zacht. Het meest gehoord is een ko-ko-ko-ko geluid dat zacht begint en dan in volume toeneemt. De eiklommen zijn tamelijk klein, stevig en rond van vorm en worden, in tegenstelling

De springkikker heeft een elegante bouw, erg lange achterpoten, een lichtbruine haast tekeningloze rug, een groot trommelvlies dat dicht tegen het oog ligt en een spitse snuit. (Foto: Jelger Herder)

tot die van bruine kikker en heikikker, verspreid over een water afgezet. Ze worden meestal aan plantenstengels of takken bevestigd, waardoor er door elke eiklomp een stengel of takje steekt.

Verspreiding

De springkikker komt van nature vooral in Midden- en Zuid-Europa voor. Vanaf 2003 is er nabij het Drentse Vledder een populatie aanwezig. De dieren zijn vanuit twee Duitse gebieden naar Nederland gebracht door een liefhebber van de Europese herpetofauna. De soort blijkt het in Drenthe lokaal goed

Verspreiding van de springkikker in Nederland (2003-2012) op het niveau van uurhokken (5x5 km.) (Bron: NDFF / RAVON)

te doen en in 2012 waren er waarnemingen uit tenminste vier kilometerhokken bekend en de populatie omvatte dat jaar waarschijnlijk minimaal 1300 volwassen dieren.

Risico's

RAVON heeft voor het Team Invasieve Exoten een risicoanalyse gemaakt. De soort is ingeschat als een "Laag risico". Gezien de geringe impact die verwacht wordt en de vrij geringe waarschijnlijkheid van verspreiding, kan overwogen worden om niet in te grijpen. Omdat er altijd nog

onbekende of onverwachte effecten op kunnen treden, zou met de huidige geringe verspreiding – vanuit het voorzorgsprincipe – juist ook gekozen kunnen worden voor een efficiënte bestrijding. Het verdient in elk geval aanbeveling om de verspreiding te blijven volgen. Introductie van exoten is verboden en volgens RAVON een kwalijke zaak. Meldt een eventuele vondst van springkikkers alstublieft direct; graag inclusief goede foto's en/of geluidsopnamen.

Jeroen van Delft

Meer lezen? Lees dan het rapport Risicoanalyse van de springkikker in Nederland, zoals verschenen op 15 april 2013. Link: <http://www.vwa.nl/onderwerpen/ongewenste-uitheemse-planten/dossier/invasieve-exoten/risicobeoordelingen-reactieperiode/risicobeoordelingsrapporten>